N^ER 129

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 27 Października v. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 16 października.
(z Ruskiego Inwalida.)

Dnia 12, NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ, MARYA FEDOROWNA, raczyła przybydź szczęśliwie z *Moskwy* do *Pawlowska.*

Dnia 14 wieczorem, z okoliczności narodzin JEY CESARSKIEY Mości stolica była illuminowana.

Dnia 15 NAYJAŚNIEYSZY CESARZ i NAYJAŚNIEYSZE CESARZOWE raczyły bydź w Soborze Kazańskim, dla słuchania dziękczynnych modłow, z okoliczności szczęśliwego powrótu NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY.

St. Petersburg dnia 18 października.
(z teyże gazety.)

Od dnia 16 bieżącego października, na rozkaz Naywyższy, przywdziana zostałą u Dworu mała żałoba po błogosławioney i wieczney pamięci godnych, Prawowiernym CESARZU JEGOMOŚCI ALEXANDRZE PAWŁOWICZU i CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIECIE ALEXIEJEWNIE.

Przez Naywyższy Ukaz J. C. M. do Kantoru Dworu, pod dniem 14 września, Panny: Alexandra *Ejler*, Alexandra *Rosset* i Marya *Bibikówna*, nayłaskawiey mianowane są Freylinami NAYJAŚNIEYSZYCH CESARZOWYCH.

Nikołajew dnia 25 września.

Zawczora w obecności Naczelnego Dowódcy floty czarnomorskiey, wice admirała *Greiga*, wielu innych osób znakomitych, przybyłych z *Odessy*, wszystkich tuteyszych urzędników woyskowych i cywilnych, założony został na warstatach tuteyszey admiralicyi, okręt linijowy 84rodziałowy. Potém spuszczony był na wodę okręt 110 działowy, *Derbent*, budowany przez maystra okrętowego, *Razumowa*, podług metody *Seppinga.* (*J. d. S. P.*)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 19 października.
(z Gazety Warszawskiey.)

Pomiędzy niezliczonemi rysami miłości poddanych, która się w grożącey niebezpieczeństwem epoce w marcu r. b. objawiła, nie powinno bydź przepomniane wybicie medalu, przez pomysł i wykonanie godnego wysokiego celu, zachowującego pamięć owego niebezpieczeństwa dla naypoźnieyszych pokoleń przez obrazowe przedstawienie. *Jan* kawaler *Lucam* kazał mianowicie wybić medal z nayprzednieyszego srebra wielkości złotego reńskiego, który *Jan* kawaler *Lampi*, syn, odznaczył podług myśli wydawcy, a Cesarsko-Królewski rytownik *Józef Lang*, tudzież *Franciszek Stuckhart* na odwrótney stronie wykonali. Treść allegoryczna dobrze wymyślonego i we wszystkich częściach wyborne wykonanego medalu jest następująca: Jedna strona wskazuje dobrze oddane popiersie dostoynego Monarchy z napisem: *Franciscus I. Orbi Conservatus* (Franciszek I, światu zachowany); strona odwrótna wystawia grupę z trzech park, z których w środku będąca chce przeciąć nić życia ukochanego Oyca oyczyzny, lecz jeniusz opiekuńczy Austryi, wstrzymuje jey rękę swoją prawą, lewą zaś wskazuje na słowa: *Patri parce* (daruy Oycu). W przedziale widać miesiąc i rok.

GALICYA I LODOMERYA.

Lwów dnia 18 października.
(z Gazety Warszawskiey).

Spieszna jazda pocztowa, nie z jednego względu wielce dogodna, w innych prowincyach Monarchii już dawno z dobrym skutkiem utrzymuje się. Teraz z naywyższego rozkazu taka sama poczta ustanowiona jest od dnia 16 b. m. między *Wiedniem* a *Ołomuńcem*, *Wiedniem* a *Opawą*, i między *Wiedniem* a *Lwowem.* Bieg swóy odbywać będzie regularnie co tydzień tam i nazad; a pierwszy raz z *Wiednia* do *Lwowa*, ruszy dziś, to jest we środę d. 18 października o godzinie pół do 10 w wieczór; zkąd odbywszy w drodze dwa noclegi (w *Ołomuńcu* i *Tarnowie*), rano w poniedziałek (d. 23) między 7 a 8 godziną stanie tu na mieyscu.

FRANCYA.

Paryż d. 16 października.
(Journal de St. Petersbourg.)

Xiążę *Bordeaux* oddany został w ręce Xięcia *Rivière*, swojego guwernera. Z tey okoliczności następney dopełniono ceremonii: D. 15, Król Jmć, Delfin i Delfinowa, II. KK. WW. *Madame* tudzież Xiążęta i Xiężniczki familii Królewskiey, udali się do sali Tronowey. Gdy Król Jmć usiadł, II. KK. WW. zajęli mieysca po obu stronach Tronu; naypierwsi Urzędnicy Królewstwa, Korony i Domu J. K. M. i II. KK. WW. znaydowali się na swoich mieyscach.

Xiążę *Bordeaux*, prowadzony przez wice-hrabinią *Gontaut*, zbliżył się do J. K. M. Zdjęto z niego suknie, aby fakultet medyczny mógł okazać, że dostoyne dziecię żadném kalectwem nie jest dotknięte, a po wdzianiu na siebie znowu sukień, J. K. W. został oddany Xięciu *Rivière*, swojemu guwernerowi.

Król Jmć, dla okazania swojego zadowolenia Pani *Gontaut*, za starania około dostoynego wychowańca, podjęte w tytule guwernantki Dzieci Francyi, mianował ją Xiężną, przez list własnoręczny.

— Król Jmć, na okazanie swojego zadowolenia P. *Rossini*, za nowe arcydzieło (*Obłężenie Koryntu*), którém wzbogacił teatr fracuzki, mianował go kawalerem legii honorowey.

— Zapewniają, iż *l'Abbé Cabanès* ma bydź przedstawiony Królowi przez Xięcia *Rivière*, dla objęcia przy J. K. W. Xięciu *Bordeaux*, obowiązków drugiego wice-nauczyciela.

— Ciekawy zbiór pomników, zakupiony w *Livornie* przez Króla, a mający składać w *Luwrze* muzeum egipskie, sprowadzony został z *Hâvre* do Paryża, bez naymnieyszego uszkodzenia. Mieści się on w 117 pakach, oprócz 26 brył osobnych i ułamków.

— Strona liberalna, wychwala codziennie korzyści, jakie handel francuzki ma odnieść z niepodległości osad Hiszpańsko-Amerykańskich. Jedna okoliczność doszła do naszey wiadomości, dowodzi, że mniemane owe korzyści, jeśli mają kiedyś nastąpić, przynaymniey się dziś nie postrzegają. Dowiadujemy się z pewnego źródła, iż o-

kręt francuzki z winem, zawinąwszy do jednego z portów Kolumbiyskich, nie mógł znaleźć naymnieyszego odbytu. Statek angielski, ładowany po większey części blachą, znaydował się od ośmiu miesięcy w tey samey przystani i w teyże trudności. Dway kapitanowie ułożyli się zamienić swóy ładunek, podług ocenienia każdego zosobna. Zamiana nastąpiła, a każdy ze statków puściwszy się pod żagle, udał się do wysp Antylskich z nowym swoim ładunkiem, gdzie miał odbyt zyskowny.

W chwili gdy otwarcie kongressu w *Panama* jest przedmiotem uwag wszystkich prawie dzienników zagranicznych, uważamy sobie za powinność, udzielić naszym czytelnikom, niektórych wyjątków z artykułu ogłoszonego przez gazetę *Quotidienne*, z okoliczności mowy *Don Manuela Lorenzo de Vidaure*, prezydenta tego zgromadzenia:

„Jestto widowisko prawdziwie dziwne i dosyć śmieszne, które nam teraz sprawił kongress w *Panama*; tak szumnie zapowiedziany. Kraje nowo utworzone, gdzie rewolucye szybko po sobie następują, gdzie rządy jedne na drugie się walą; gdzie woyna domowa zawsze jest bliżką wybuchnienia; kraje nakoniec, z których ani jeden gruntownie się nie ustalił, odważają się myśleć o woynach, mogących kiedyś między niemi wybuchnąć, i zaymują się utrzymaniem pokoju pomiędzy narodami, przed ugruntowaniem go jeszcze, pomiędzy osobami tegoż samego narodu, pomiędzy naczelnikami jednego rządu.

„Skarb ich jest próżny, a kredytu nie masz; zostają w niemożności zaspokojenia prostych długów swych pożyczek, a dumnie głoszą, iż nie zaprzedadzą swojey niepodległości. Wzdrygają się nazwiska wyzwoleńców, zapewne podobając raczey nazwisko zbuntowanych.

„Woysko zostawują bez żołdu i odzienia, a udają się w rozprawy przeciwko woyskom stałym.

„Rozumieją, że słowami ograniczą trwałość władzy, powierzoney jednemu człowiekowi, a jednak widzimy je przechodzącemi naprzemian z anarchii do despotyzmu, znoszącemi jarzmo jakiegoś podstępcy, upadającego z kolei, dla dania mieysca innemu, zuchwalszemu i przewrotnieyszemu. “

Wyświeciwszy w kilku przytoczeniach brak związku w języku i myślach, napełniających zagajenie *Don Manuela Lorenzo de Vidaure*, prezydenta zgromadzenia w *Panama*, autor pomienionego artykułu, przechodzi do tego, co zowią części istotną, t. j. do oświadczonych zamiarów.“ Zrazu, powiada on, mówca uważa kongress za pośrednika, obowiązującego kraje jedne dla drugich; widać, że P. *Lorenzo* dowolnie przyznaje seymowi władzę, o którey zapewnienie mało się troszczy..... Inne propozycye, bardzo, podług niego proste, są: 1) aby rządy związkowe zapewniały sobie swoję wolność, i niepodległość; 2) aby nikomu nie powierzano inney władzy, prócz istotnie zmierzającey do celu, dla którego urząd jego ustanowiono; 3) że im większą będzie władza, tym jey trwałość bardziey ograniczoną bydź powinna; 4) aby ten, komu siła będzie powierzoną, zależał zawsze od rozbrojoney części społeczności; 5) aby nie było woyska stałego, tylko w czasie woyny; aby ta straszliwa klęska, niemogąca się pogodzić z porządkiem wewnętrznym społeczności, była oddalana wszelkiemi usiłowaniami, jakie tylko w naszey będą mocy a zgadzać się z honorem i rostropnością.. “

„Tak więc widzimy, iż rządy związkowe będą powinny zaręczyć sobie nawzajem wolność i niepodległość, którey żaden z nich rzeczywiście nie posiada. Ze w położeniu, w którém naczelnicy woyskowi gwałtem sobie wydzierają władzę, inni zaymują się surowie słownem ograniczeniem tey władzy; tym znaczniey szém ukróceniem jey trwałości, im będzie większą. Ze tam, gdzie zbroyni ogarnęli panowanie, utrzymują z prostotą prawdziwie ciekawą, iż ich zmuszą do ulegania tym, którzy tylko rozprawiają, a są bezbronni. Ze nakoniec, zamyslają poważnie postanowić, aby nie było woyska stałego, tylko pod czas woyny..... “

Quotidienne tak kończy pomieniony artykuł: “ Przyszła nam właśnie na myśl uwaga ówczas, gdyśmy czytali zagajenie, pełne tylu widoków systematycznych, a pozbawione względów praktycznych, okazujące tak słabą znajomość ludzi i rzeczywistości spraw ludzkich: iż ilekroć się zdarzy politycznym marzeniarzom układać *a priori* w swoich gabinetach projekta rządu, dla zapewnienia szczęścia ludów, można przestać na zaśmianiu się z nich tylko; lecz gdy zbiegiem nieszczęśliwych okoliczności, tacy ludzie poczną wywierać pewny wpływ na los narodów, wówczas trzeba ciężko jęczeć, bo nieszczęścia, które sprawują swojemi błędnemi teoryami, są częstokroć nie równie większe, aniżeli pochodzące z namiętności i naygwałtownieyszych występków.

Paryż d. 17 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Niedawno dał Król Jmć prywatne posłuchanie Lordowi *Harrewby*, prezesowi ministrów angielskich, i Hrabiemu *Celles*, posłowi niderlandzkiemu przy Stolicy Apostolskiey.

Bawiący tu Pan *Canning* był wczora na obiedzie u posła Cesarsko-Rossyyskiego przy dworze naszym.

Chociaż policya wysłała ztąd blisko 60.000 robotników do mieysc pobytu ich rodzin, niższe atoli klassy mieszkańców nie mają zarobku, i zostają w nędzy, co jeszcze w wyższym stopniu panuje w *Lugdunie*.

Pan *Mello*, dotychczasowy poseł portugalski przy dworze tuteyszym, zwleka ciągle swóy wyjazd do *Lizbony*, dla objęcia powierzonego mu urzędu ministrowskiego.

Winobranie ukończyło się już w całey Burgundyi, a obfitość zbioru przewyższyła prawie trzecią częścią nadzieję właścicieli winnic. O gatunku wina nic jeszcze z pewnością powiedzieć nie można; zdaje się jednak, iż nie wyrównywa przeszłorocznemu.

Przybyły tu półkownik peruwiański *Sauveux-Soyez*, nie jest adjutantem *Boliwara*. Przywiózł od niego dwa listy, jeden do *Lafayetta*, a drugi do Xiędza *Pradta*, zapewniający mu pensyą.

— *Dnia 20 października.* —

Onegday Baron *Lalive*, przedstawił Królowi Jmci i rodzinie jego, Kawalera *Muna Barbosa*, którego rząd Portugalski mianował sprawującym interessa przy dworze tuteyszym.

Pan *Canning* miał zaszczyt bydź dzisia na obiedzie u Króla Jmci. Jeden z Dzienników tuteyszych zawiera w tey mierze następujące uwagi: „*Karol X*, uczynił to, co *Henrykowi IV*, i naczelnikom dawney Monarchii zdawało się rzeczą zupełnie naturalną. Dopiéro za *Ludwika XIV*, nastały przepisy etykiety, bardziey azyatyckie, niż francuzkie. Dziś rano Pan *Canning*, był na śniadaniu w *St. Ouén* u jednego z pierwszych rękodzielników, i tegoż dnia miał zaszczyt obiadować z Królem Jmcią i Nayjaśnieyszą rodziną Jego w *Thuilleries*.“

Lord *Cochrane*, płynąc z *Malty*, stanął dnia 13 września na kotwicy o pół mili od portu *Marsylii*. Znaydował się na małey galiocie, która do niego należała, i na którey było 14 podróżnych i 14 maytków. Nie pozwolono tey galiocie zawinąć do portu *Marsylii*, i natychmiast wysłano statek przeciw niey. Spodziewano się jednak w *Marsylii*, iż lord *Cochrane*, chociaż sam, wysiądzie na ląd.

Wczora przed południem umarł *Talma*, sławny aktor tragiczny. Przed zgonem oświadczył powtórnie w obecności kilku osób, iż chce, aby ciało jego wywieziono prosto z mieszkania do grobu na cmentarz. Zostawił wdowę, która także dzieliła dawniey sławę jego na scenie francuzkiey; lecz słabowitość zdrowia zniewoliła ją roku 1810 do opuszczenia tego zawodu. Małżeństwo ich było bezdzietném. Pani *Talma* nie mogła znaydować się przy zgonie męża. Konanie jego, które

się około godziny 9tey zaczęło, było boleśném: poprzedzającego wieczora utracił wzrok zupełnie. W nocy i zrana mówił niezrozumiale. Słychać, iż według życzenia rodziny jego, ciało będzie nabalsamowane, i dla tego pogrzeb dopiero za kilka dni nastąpi.

Tuteyszy *Monitor* umieścił drugi artykuł o związkach handlowych Francyi z Kolumbiją i Mexykiem. Z jedney strony usiłuje usprawiedliwić wpuszczanie bander tych krajów do portów francuzkich, a z drugiey roztrząsa zapytanie, jak dalece krok ten obeymuje uznanie wspomnionych krajów. Między innemi wyraża: „Czyniąc Francya to, czego bez niebezpieczeństwa dla siebie samey zaniechać nie mogła, nie miała zamysłu szkodzenia Hiszpanii i jey Monarsze; nie należy do długiey walki Hiszpanii z jey osadami, i nie rozstrzyga wielkich zapytań, które zdają się bydź rozstrzygnionemi losem. Powszechnie panujący duch w *Carracas* i *Veracruz* nie mógł dłużey wstrzymywać rządu francuzkiego od weyścia w związki handlowe z témi krajami. Jak mocnym i trwałym ten duch będzie, jest tajemnicą Opatrzności. Nikt nie może jey dociec. Z dwóch trzecich części nowego świata robić pewny rodzay lazaretu, byłoby przedsięwzięciem, któregoby całey Europie trudno dokazać, a któregoby Francya sama nigdy nie mogła probować. Upokarzałyby to przyjacioł tronów, gdyby zarazę instytucyy republikańskich za tak grożącą poczytywali. Winszujemy rządowi Królewskiemu, iż więcey pokłada ufności w Monarchii; oparty na swojém przekonaniu i dziejach, może nierównie więcey zawierzyć sile krajów Monarchicznych, niż zwodniczemu pozorowi rządów republikańskich."

Odebrane tu gazety z *Filadelfii* pod d. 21 września, donoszą o klęsce eskadry hiszpańskiey, która w końcu sierpnia wypłynęła z *Hawanny*. Wróciła ona z kilku okrętami, pozbawionemi masztów, a według Dzienników z *Hawanny*, dwa tylko okręty wróciły. Łatwo można było to nieszczęście przewidzieć. Nieroztropny Admirał przedsięwziął wyprawę w czasie porównania dnia z nocą, a to jeszcze do brzegów Mexykańskich, gdzie w tey porze roku panują wielkie burze, i rozbija się mnóztwo okrętów.

ANGLIA.

Londyn dnia 15 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Umieszczona w gazecie tuteyszey *Morning-Chronicle* wiadomość o bliskiém ożenieniu się Pana *Waltera Scotta*, była zawczesną, i okazała się żartem niejakiego *Jeffrey*, który lubi nakłaniać do związków małżeńskich.

Pogłoska, która z Europy rozeszła się do *Nowego-Yorku*, że jakoby *Józef Bonaparte* chciał opuścić kray Zjednoczonych Stanów północney Ameryki, znalazła tam mało wiary; czyni on owszem znaczne nakłady dla polepszenia stanu tamecznych majętności swoich.

HISZPANIJA.

Madryt d. 5 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Twierdzą za rzecz pewną, iż Król nasz skłonił się nakoniec do dania nowego pełnomocnictwa Panu *Casa-Flores*, posłowi naszemu w *Lizbonie*, i polecił mu uznać teraźnieyszy rząd portugalski.

Słychać, iż jenerał *Silveira* wyjedzie do dawney Kastylii dla objęcia dowództwa nad zbiegłemi żołnierzami portugalskiemi; lecz wnosząc z dobrego przyjęcia, jakiego doznał Pan *Souza*, poseł portugalski, zdaje się podobnieyszém do prawdy, iż wspomniony jenerał będzie wysłany do inney prowincyi hiszpańskiey, a zbiegli żołnierze portugalscy udadzą się w głąb Hiszpanii.

Przyczyną śpiesznego wyjazdu Hrabiego *d'Espagne*, jenerała, do *Walencyi*, była obawa wylądowania w tey prowincyi. Oficer, który ztamtąd przywiózł listy, oświadczył, iż z brzegów widziano wiele obcych okrętów.

Między ochotnikami królewskiemi w *Sewilli* a jenerałem *Quesadą* zachodzą nieporozumienia; ochotnicy podali Królowi przełożenie, w którém oskarżają wspomnionego jenerała.

PORTUGALIA.

Lizbona d. 1 października.

(z Gazety Warszawskiey).

Z powodu zbiegostwa gubernatora *Almeidy* i 2go półku piechoty, Królewna Rejentka wydała odezwę do woyska, napominając woyskowych wszelkiego stopnia, aby nie słuchali źle myślących. Rejentka Królowa dowiedziawszy się o wielkich opłatach i zawikłanych formalnościach, tamujących handel, tak krajowy, jako też zagraniczny, kazała jeneralnemu dyrektorowi ceł, aby przybrawszy dwóch znakomitych kupców tuteyszey stolicy, jak nayprędzey ułożył nową taryfę i urządzenie dla okrętów, zawijających do *Lizbony*, i podał ją do zatwierdzenia. Wyznaczyła oraz Rejentka osobną kommissyą do przeyrzenia praw woyskowych.

Kapitan dowodzący w *Villamajor* odważył się ogłosić Królem Portugalii Infanta *Don Michała*. Podpółkownik *Damasceno* uciekł do Hiszpanii po nadaremnem namawianiu milicyi do tego przestępnego kroku. Rejentka, jenerał major *Visconde* i Prymas arcy-biskup w *Braga*, wezwali mieszkańców, aby nie słuchali buntowniczych podszeptów. Ostatni w liście swoim pasterskim wyraża między innemi: — „Nie ma artykułu w nowey ustawie, któryby naruszał świętość wiary, bezpieczeństwo tronu, prawa, wolność, własność i bezpieczeństwo narodu; owszem przywróciła ona kilka dawnieyszych instytucyy monarchicznych, inne oczyściła i poprawiła stosownie do teraźnieyszych potrzeb i wiadomości; inne instytucye, będące nowym jey utworem, są potrzebne dla administracyi i sądownictwa; inne wspierają swobody i pomyślność obywateli. Nakoniec ustawa ta oznacza prawa i obowiązki publicznych urzędników."

TURCYA.

Stambuł dnia 29 września.

(z Gazety Warszawskiey).

Pan *Stratford-Canning*, poseł angielski, podał znowu w tych dniach notę, skłaniając Portę do weyścia w układy z Grekami.

Słychać, iż Kapitan basza doznał klęski przy *Vourla*, i Grecy zabrali fregatę, którą *Kanaris* zapalił, a którą, gdy potém Turcy opuścili, Grecy na niey ugasili ogień. *Kanaris* został przytém mocno raniony. Hrabia *Guilleminot*, poseł francuzki, który nie dawno tu powrócił, miał bydź świadkiem tych bohaterskich czynów, i chwali bardzo waleczność maytków greckich. Turcy mieli ponieść znaczną stratę. Cała jednak ta wiadomość potrzebuje potwierdzenia.

NIEMCY.

Od brzegów Menu d. 19 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

W pewney wsi Heskiey zdarzył się niedawno smutny wypadek. Uczniowie w liczbie 14, którzy z rowu chcieli brać piasek, dla wysypania przed kościołem, z powodu uroczystości bierzmowania, i w tymże rowie bawiąc się tańcowali, zostali raptem zasypani. Piętnasty uczeń, który będąc kulawym, nie mógł należeć do tańca, i stał przy rowie, przyniósł tę smutną wiadomość do wsi; lecz ratunek był już za pożny, i tego dnia, kiedy onych uczniów miano bierzmować, 14 trunien z ich ciałami postawiono w kościele, a po żałobném nabożeństwie, w jednym pochowano grobie.

Pozwolono drukować: Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 129.

Wilno dnia 26 października v. s. Roku. 1826.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

2 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляетса: что въ ономъ продается заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Маіорши Александры Уракиной, Подполковницы Анны Вейсовой и Прапорщика Лазаря Медерь, состоящее Витебской Губерніи Суражскаго повѣта въ деревняхъ: Законовѣ 43, Кротовѣ 83, Медвѣдевѣ 80, Сидорахъ 44, Климовѣ 27, Натишкѣ 23, Юрзовкѣ 21, Ситинѣ 18, Скеперахъ 20, Коверзахъ изъ 121 — 85, Ковалевой 32, Будницѣ 38, Ярмаковой 37, Подлянахъ 28, Ковалихѣ 6, и Ситинскихъ Нивахъ 65, и того 650, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всѣю принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной строеніемъ; для чего и назначены сроки торгамъ сего года въ декабрѣ мѣсяцѣ: первый 9, второй 14, и третій 16 числъ, желающія купить имѣніе сіе, могутъ являтся въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видить въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условія.

Экспедиторъ Осмоловскій.

2 Rada Opiekuńcza S. Petersburska CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem ogłasza, iż w niey przedaje się oddany w ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Majorowey Alexandry Urakiney, Podpułkownikowey Anny Weysowey i Praporszczyka Łazarza Medera, położony w Witebskiey gubernii w Saraźskim powiecie we wsiach: Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiediewie 80, Sidorach 44, Klimowie 27, Natiszce 23, Jurzowce 21, Sitinie 18, Skeperach 20, Kowerzach od 121 — 85, Kowalewey 32, Budnicy 38, Jarmakowey 37, Podlanach 28, Kowalichach 6 i Sitinskich-Niwach 65, w ogóle 650 dusz płci męzkiey, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką do nich należącą ziemią, i ze wszelkiém na niey zabudowaniem; do czego i naznaczono terminy do targow teraznieyszego roku w decembrze: 1szy 9, 2gi 14, a 3ci 16; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekuńczey w naznaczonych terminach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Sekretarz Osmołowski.

---

1 Отъ Минскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется, что по распоряженію его будутъ производится въ Минской Казенной Палатѣ торги сего 1826 года въ декабрѣ мѣсяцѣ первый 13, вторый 14, третій 15, и переторжка 16 числъ, на отдачу въ подрядъ поставки чрезъ весь 1827 годъ начиная съ 1 генваря того года, для подвѣдомственныхъ сему Приказу двухъ больницъ въ Губернскомъ городѣ Минскѣ состоящнхъ: одной по отдѣленію для Военныхъ нижнихъ чиновъ въ Городскихъ казармахъ, и другой по отдѣленію для разнаго званія неимущихъ людей по Захарьевской улицѣ; всѣхъ матеріаловъ и припасовъ, какія только въ расходъ въ сихъ больницахъ употребляются — что въ сихъ больницахъ примѣрно содержится больныхъ: по отдѣленію Военкому при больницѣ въ казармахъ, нижнихъ чиновъ отъ 110, до 150, а по отдѣленію Гражданскому при больницѣ по Захарьевской улицѣ, разнаго званія людей отъ 24, до 34, человѣкъ, — что на больницы сіи до нынѣ полагалось въ годъ матеріаловъ и припасовъ примѣрно: на первую: до 39,755 рублей, а на вторую до 5,207, рублей ассигнаціями — что отдача обѣихъ больницъ произвѣдена будетъ въ однѣ руки, но съ раздѣленіемъ поставокъ, или порознь каждой, кякъ подрядчики удобнѣе для себя принять пожелаютъ, — что залога требуется на пятую часть цѣны примѣрно: на больницу по отдѣленію Военному въ казармахъ на 7,951 руб. и на больницу по отдѣленію Гражданскому по Захарьевской улицѣ на 1,042 руб. — что деньги за поставку выдаваны будутъ отъ самаго Приказа Общественнаго Призрѣнія безъ ималѣйшаго затрудненія — что всякія въ правильной здачѣ матеріаловъ и припасовъ затрудненіи, отвращятся — и что въ случаѣ желанія торговщиковъ, можетъ быть отпущена задаточная сумма достаточно подъ особный залогъ. По чему и благоволятъ желающіе на вышеозначенныя сроки являтся въ Минскую Казенную Палату, въ которой при торгахъ и перетожкѣ, и особо того во всякое время въ Канцеляріи самого Приказа Общественнаго Призрѣнія, объявляемы будутъ кондиціи и подробныя изчислительныя о матеріалахъ и припасахъ вѣдомости. Октября 21 дня 1826 года.

Непремѣнный Членъ Приказа и Кавалеръ С. Ксстровицкій.

За Секретаря И. Юзвикѣвичь.

1 Od Mińskiey Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż podług jey rozporządzenia będą się odbywać w Mińskiey Skarbowey Izbie targi teraz. 1826 roku w miesiącu decembrze: 1szy 13, 2gi 14, 3ci 15 i przetarg 16, na dostarczenie przez podrad na cały 1827 rok, zaczynając od 1go januaryi tegoż roku, dla zostających pod wiedzą tey Magistratury dwóch łazaretow w gubernialném mieście Mińsku położonych: jednego dla woyskowych niższych rang w mieskich koszarach, a drugiego dla różnych ubogich ludzi na Zacharzewskiey ulicy: wszelkich materyałow i zapasow, jakie tylko do tych łazaretow są potrzebne;— że w tych łazaretach stosunkowo utrzymuje się chorych: w łazarecie woyskowym w koszarach dla niższych rang, od 110 do 150, a w łazarecie na Zacharzewskiey ulicy, różnego stanu ludzi od 24 do 34 osob— że na te oba łazarety dotąd naznaczano na rok na materyały i zapasy stosunkowo: na pierwszy: do 39,755 rubli, a na drugi do 5,207 rubli assygnacyami— że oba łazarety oddane będą w jedną rękę, lecz z rozdzieleniem dostawy, albo po szczególe do każdego, jak podradczykom będzie dogodniey— że ewikcya wymaga się na piątą część ceny stosunkowo: na łazaret woyskowy w koszarach na 7,931 rubli, a na łazaret na ulicy Zacharzewskiey na 1,042 rubli,— że pieniądze na dostawę wydane będą do Magistratury Powszechney Opieki bez naymnieyszey mitręgi,— że wszelkie przy zdawaniu materyałow i zapasow utrudnienia oddalają się — i że w zdarzeniu żądania targujących się, może być wypłacona dostateczna zadatkowa summa pod osobną ewikcyą. Zatem życzący zechcą przybyć na wyżey oznaczone terminy do Izby Skarbowey Mińskiey, w którey przy targach i przetargu, i oprócz tego w każdym czasie w Kancellaryi Magistratury Powszechney Opieki, objawiane będą warunki i szczegółowe o materyałach i zapasach wiadomości. Dnia 21 oktobra 1826 roku.

Ciągły Członek Magistratury i Kawaler S. Kostrowicki.

Za Sekretarza J. Juzwikiewicz.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 129.

Wilno dnia 27 Października v. s. 1826 Roku.

Prenumerata.

Ogłasza się Prenumerata na dzieło poetyckie Pana K. R. w rossyyskim języku napisane, pod tytułem: Dumy Historyczne, z dodatkiem przypisów historycznych przez P. M. Strojewa. Przekład Polski. Prenumerować można: w Wilnie, w księgarni Józefa Zawadzkiego, w Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w księgarniach: Moritza i Zołkowskiego, i w drukarni XX. Missyonarzów, tudzież u osobnych kollektorów

Druk Polskiego przekładu rozpoczęty w drukarni XX: Missyonarzów, po trzech miesiącach od datty ogłoszenia, ukończonym będzie. Do wielu dum, dodadzą się nóty do spiewania, z towarzyszeniem Forté-Piano: Edycya ozdobna i na pięknym papierze. Cena prenumeraty złotych polskich pięć. Po wydrukowaniu, dla kosztowności wydania, cena ta podwyższoną bydź musi.

Dozwala się drukować dnia 25 października 1826 roku Leon Borowski Cenzor.

---

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Generał Majorowi i Kawalerowi Nikołajowi, Floty Kapitanowi Leytenantowi Nikanorowi Andrzeją dzieciom, Arhamakowym, Półkownikowey Annie Grzegorzównie Płautiney, córkom ś. p. aktualnego Radcy Stanu Siemiona Aszytkowa, wdowie Generał Majorowey Katarzynie Kisielewoy, też Annie, Natalii i Kleopatrze Aszytkowym w panieństwie zostającym w assystencyi właściwey; Gwardyi Kapitanowey Annie Akamowey żonie Jakowlewego, Natalii Grzegorzównie Budakownie i Rottm. Hlufire Iwanownie Matwiejowey, sukcessorom zeszłego Generał Leitnanta i Kawalera Piotra Bordakowego, Kapitanowey Dziaczenkowey, Turczanowskiey, Leontowiczowey, Popowskiey, i dalszym sukcessorom Iwana Mayborody, Stanisławowi Wysockiemu b. i Józefowi teraźnieyszemu Podsędkom Ziem Wiley., Leonowi Osztorpowi Miń. Guberskiemu Marszałkowi i Kawalerowi, Ludowice z Iwanowskich Iwanowskiey Szambellanowey, z Piszczałłow Goniprowskiey Kapitanowey Mohylew., Wincentemu Saplicy, Butkiewiczowey, Franciszkowi Gzowskiemu, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Kleczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Generałowi woysk Ros., Maryannie z Wołodzków Komarowey matce, Antoninie z Komarow Łapiney córce, i Hipolitowi Wołodzce sukcessorom ś. p. Felixa Wołodzki; sukcessorow ś. p. Felicyanny z Szczytow Swięcickiey; Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynhsztet, Dmitrowi Matwiejowiczowi Norbuchinu i Czernowemu Tytularnym Sowiet. sukcessorom ś. p. Serwacego Bernowicza Prezydenta, Jerzemu Niepokoyczyckiemu b. Podkom. Bobr., Star. Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witeb., Kazimierzowi Janowskiemu b. Ass. Borys., Janowi Orzechowskiemu woźnemu tegoż Pttu, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi kupcowi Białynickiemu, Władysławowi Sędziemu Gran., Gasprowi i Robertowi Pruszanowskim, Józefowi Kapitanowi Ziem. Ihumen, Stanisławowi Sędziemu Gran. i dalszym braciom Czarnowskim; Ignacemu i Józefowi Bułhakom sukcessorom zeszłych Marszałka i Majora Bułhakow, Michałowi Podkomor. i Gasprowi Prezyd. Ptu Bobruy. Kielczewskim, Janowi Kapitanowi woysk Ross. i Józefatowi Guber. Sekretarzowi Snitkom; Sołtanowi dziedzicowi mtści Rodziejewa w powiecie Bielickim, Janowi i Antoniemu Żukowskim aktorom Malewicz w Powiecie Rohaczewskim; Abramowiczowi Ass. Bobr., Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prezyd., Józefowi Jozefatowiczowi Sędziemu, i sukcessorom ś. p. Kołokołowego, Urzędnikom Sądu Gł. Mińskiego 2go Departamentu, Alexandrowi Herwantowi Chor. Mozyrskiemu, Janowi Snitce Kaznaczejowi Miń. i Kawalerowi, Janowi Wiszniakowemu Kollegskiemu Sowiet. i Kawalerowi, Michałowi Mineyce, Lewinowi Koenigsbergowi Obywatelowi Wileń., Dawidowi Percowiczowi Klaczce też Obywatelowi Wileń., Benjaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie i Elli sukcessorom Heszela Jankielowicza Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi, i Aronowi Giecolowiczowi; Tadeuszowi Wołodzce, Hercowi i Libie Iszerowiczom Issersonom, Józefowi Swięcickiemu Prezyd. Bor., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Justynowi Jozefowiczowi, Żuromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi W., oraz dalszym różnego tytułu wierzycielo. i pretensorom do funduszu ś. p. Józefa Harasimowicza ościelającym dopominki, nie mniey, do massy kredalney dłużnikom pozew edyktalny, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w mająt ności Jozefowie w powiecie Borysow. leżącey, dla ostatecznego rozbioru w dniu 15 9bra idącego roku zebrać się mający, z instancyi Ur. Wincentego Jabłońskiego jako wierzyciela zeszłego Harasimowicza i stopień onego wyobrażającego, przy odwołaniu się do processow w różnych juryzdykcyach intentowanych, dekretów, kwietacyów, obligow, kwitów i dalszych dowodów, jakie do poszczególnych kategoryów z pretensorami, wierzycielami i debitorami złożonemi przed Sądem Exdywizor. zostaną; do dekretu Sądu Exdywizor. w pierwszym zjeździe zapadłego szczególnie oto: Sąd Główny Miński na mocy Senackiego Ogólnego Zebrania Ukazu, w r. 1825 julii 20 za N. 3,605 nastałego, uznając taxę i exdywizyą funduszow ś. p. Harasimowicza, z majątku leżącego i summ gotowych massującego się, między warunkami w dekrecie remissyynym skreślonemi, zastrzegł pryncypalnie, aby Sąd Exdywizor. zgromadził massę majątku konkursowego; obliczył Administratorow z ich rządów; wskazał natychże administratorach odkryć się mogącą na ich zaległość, przez akta właściwe; uwolnił od niesłusznych pretensyow kredalny fundusz, i na powiększenie onego wskazał na debitorach pozwanych lub przez Gazety zawizowanych za dekretami i inskrypcyami summy z procentami, aby gdzie należy o zgromadzenie i złączenie w jedno funduszu posłał kommunikacyą, w rekognoskowaniu pretensyów zachował prawo, walor tranzaktów oznaczające, słowem, aby wszelkie zachodzące stosunki między massą kredalną a pretensorami rozstrzygnął. Na fundamencie jakowey remissy Sąd Exdywizor. w miesiącu maju zjechawszy, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą ułatwił; komportacyą na dzień 9 7bra do Kancellaryi Ziemskiey Mińskiey pod upadkiem pretensorstwa złożyć zalecił, i termin oney sześciotygodniowy, a

powtórny zjazd na dzień 15 9bra idącego roku zakreślił; obżałnym niżey wyszczególnionym statuicyą utrzymujących się włościan i włościanek nakazał, i w tymże czasie ostatecznie rozstrzygnąć ogólne konkursowe dzieło zadeklarowawszy, przez Gazetę Moskiewską, Petersburską i Wileńską do stanności pod upadkiem rzeczy wszystkich interessowanych osob wezwał. Przed jakowy Sąd przychodząc żałcy po uzyskanie lokaty za swą należność dekretem oczywistym Ziemstwa Mińskiego zrealizowaną, gdy z pozostałych po zeyściu Harasimowicza tranzaktow nabiera informacyi, że większa część ogłaszających siebie za pretensorów do konkursowego majątku, mają proste karty, podług Ukazów 1797 xbra 18, 1812 febr. 16, 1821 xbra 5 i 1826 Naywyżey potwierdzonych, tudzież kon. 1775 r. i Ukazu Ogólnego Zebrania exdywizyą determinującego za żaden dowod u prawa przyymować się nie mogące, ile bez wzięcia nawet na one pieniędzy powydawane, niektórzy zaś, za zadeklarowaną pomoc w interessach pobrali pod cudzym imieniem obligi, a wrzeczy samey dla obligodawcy nie uczynili korzyści, owszem zaniedbali starania, zatém dopominać się żadney za onemi summy, ni też lokaty nie mają i słuszności. Obżałny Borowski utrzymuje do zwrotu należne obligi kondyktowe, mając tylko prawo za jednym skryptem już dekretem utwierdzonym, pozyskać satysfakcyą; bardziey zaś na tymże dekrecie upadkowi oddane. Obżałni Gzowski, Butkiewiczowa, Szambelanowa Iwanowska, w stopniu Felicyanny Swięcickiey jey sukcessorowie, i dalsze osoby, zawodne na swych dłużnikach przekazawszy Harasimowiczowi należności, pobrały obligi, zatém winne są podług własnego zgodzenia się intentowanych processow powrócić do pierwszego stopnia, a przyjęciem na powrót narzuconych przelewow, uwolnić kredalny fundusz od swych napasnych dopominków, wzięte zaś na konto tychże przelewow summy, z wypadającemi procentami wnieść do massy kredalney; obżałni byli nad majątkiem Harasimowiqza opiekunowie, obowiązani są zdać ze swych zarządow rachunek, i co się z aktow do wynadgrodzenia bydź się przeświadczy, wnieść do teyże massy. Jako zaś obżałny Horwat Chor. Mozyr. za swóy majątek zdał w rekruty pod imieniem swego poddanego włościanina z majątku Harasimowicza na imie Karpa Iwanowego, a obżałni Jerzy Niepokoyczycki, za dekretami 1814 junii 2 rubli srebr. 124 kop. 11½, Tadeusz Wołodzko Szamb. 1814 febr. 19 rub. srebr. 80, sukcessorowie Serwacego Bernowicza Prezyd. czyli wlewkodawcy, Hero i Liba Isserowiczowie Issersonowie Obywatele Wileńscy za dekretem 1816 r. junii 1 d. czer. zł. 734 zł. 9, Józef Swięcicki za dekretem przeszło 8,000 rub. sr., Szmuyło Ariowicz Uciechowski za dekretem 1818 januar. 8 rub. assyg. 2,591 kop. 10 i srebrem r. 20, Justyn Jozefowicz za dekretem do 200 rub. sreb., Józef i Delicya Josefowiczowie za dwuma inskrypcyami i dekretem czer. zł. 894 zł. 6, Józef Wysocki za obligiem rub. sr. 80, sukcessorowie Iwana Mayborody w skutek Ukazu Ogólnego Zebrania Naywyżey utwierdzonego przeszło rubli ass. 21,000, Hirsz Zelmanowicz Liwszyc kupiec Białynicki czer. zł. 300, tudzież dalsi dłużnicy ninieyszym edyktalnym pozwem zajęci, winni będąc za inskrypcyami i dekretami znaczne summy, onych do tychczas nieopłaci i i płacić nie życzą. Obżałni Komarowa i Łappowie, tudzież Hipolit Wołodzko, z funduszu po swym bracie Felixie Wołodzce zaspokoić obżałnych Melchiora Wańkowicza Prezyd., sukcessorów Kołokołowego Sowiet. i Józefa Jozefowicza Sztadskiego Sowiet. byłych Urzędników Miń. Głów. Sądu 2go Depar. i ciż Urzędnicy obrócić się do tegoż funduszu są obowiązani; nadto obżałny Liwszyc będąc dłużnym czer. zł. 300 do massy, przyświadczyć niesłuszny dopominek Kommissyi prowiant. o summę 4,000 rubli srebr. za wexlem Barkłay de Tollom wydanemi stosującą się w zupełności wyrobkiem puszczy pokwietowanemi, i do zwrótu podług assekuracyi należnemi jest obowiązany. Obżałni Pruszanowscy, Pokroszyńscy, Kiełczewscy, Bułhak Marszałek, Abramowicz, Zukowscy, Przygodzki, Snitkowie i Czarnowscy, za utrzymywanych i dotąd utrzymujących się włościan winni są wynadgrodzić opłacone podatki z penami, jakie z racyi ich wyyścia a utrzymywania przez obżałnych konkursowy obarczają majątek, i nadto zabonifikować ze straty z tego względu w majątku dopełnione, a włościanki za mąż za swych powydawanych poddanych z mężami i dziećmi, jak zadeterminował Ukaz, także do massy kredalney extradować i dla zdjęcia examinu na dzień 15 9bra idącego roku do majątku Jozefowa dostawić, za czas utrzymywania niewolnego prawami zaś wzbronionego włościan, za dni robocze i podatki za każdą duszę, co przez akta udowodnionym zostanie, zabonifikować. Obżałni Snitko Kaznaczey i Sowietnik Wiszniakow, nabywszy 12 dusz po Stawireju przy majątku Józefowie zapisane, gdy dotąd na swe imie skazek nie przenieśli, ani też opłacają podatkow, Remanent przeto od r. 1816 daty rewizyi do daty odłączenia na tychże duszach policzający się, na ich wespół z penami obrócić i od liczącego się remanentu majątek konkursowy uwolnić, a opłacone za też duszy podatki, na tychże nabywcach wskazać, gdy doradza słuszność i prawo, do tego gdy obżał. Mineyka wziąwszy od zeszłego Harasimowicza na dochodzenie puszczy Dubnickiey plenipotencyą, i pozyskawszy należną Harasimowiczowi schedę przy sobie zatrzymał, przez co stał się winnym za oną podług dekretowey taxy do wynadgrodzenia zarazem z wydatkiem processowym. Naostatek gdy Lewin Koenigsberg jako aktor i Dawid Percowicz Klaczka plenipotent obywatele Wilenscy za obligiem 1816 februar. 1 z terminem opłaty 1817 r. febr. 15 rub. sr. 300; pomimo wiedziony w Magistracie Wilens. i Sądzie Głównym Wremien. proceder, racyą zeyścia Harasimowicza zawieszony, nietylko zeszłemu Harasimowiczowi nie opłacili, lecz nadto ze star. Beniaminem Heszelowiczem, Chają, Riwą i Ellą sukcessorami Heszela Jankielowicza Jerdberga i ich opiekunami Izraelem Leyzerowiczem Ginzbergiem i Aronem Giecolewiczem zmównie idąc, zamitrężyliście napastnym processem w Magistracie Wilen. i we Wremien. Departamencie wiedzionym należność, a tak gdy ze wszystkiemi obżałmi Debitorami do massy, i pretensorami do oneyże, w jednym Exdyw. Sądzie zadeterminowaną jest rozprawa, żałcy przeto w stopniu własnym jako kredytor i w stopniu zeszłego Harasimowicza przychodząc, zakłada następne prośby dowodow ze strony żałgo złożyć się mających, tak we względzie urzetelnienia do

konkursowey massy dopominku, jako też w obronie teyże massy posługujących utwierdzenia, a przez obżałnych na uszczerbek i umnieyszenie oney przedstawić się jako też urażeń przynieść się mogących usunienia i w uwagę nieprzyjęcia, znikczemnienia pretensyow za tranzaktami i inskrypcyami nieformalnemi, tak podług prawa Statutu i Konstytucyów, jako też Ukazow przyymować się za dowod u Sądu niemogącemi i od onych funduszu konkursowego uwolnienia, wskazania na debitorach summ z procentami i expensami należnych, do massy kredalney dołączenia i na kredytorow przed wszystkim rozdzielenia, również wskazania na rzecz massy summ za utrzymywanie włoscian i straty w majątku z tego źrzódła, aktow udeterminowanych wyexpediowania, swiadkow i interrogatoryow od żałgo przyjęcia, taxy rzetelney podług złożyć się mających cen na ziemię lasy i wszelkie artykuły postanowienia, do juramentu kategorycznie podać się mającego dopuszczenia, zaskutecznienia oraz tego, o co przy poszczególnych kategoryach proszonym będzie, a przewodnictwem remissy na niestawających kredytorow i pretensorow ze swemi dopominkami amissyi zapisania, i we wszystkim dekretu remissyynego uzupełnienia.

Roku 1826 mca septembra. Woźny niżey podpisany zeznaję, iż tego autentycznego pozwu przed Sąd Taxatorsko-exdywizorski w majętności Józefowie odbywać się mający z powództwa W. Wincentego Jabłonskiego kopie zgodne. 1szą JW. Ignacemu Bułhakowi Marszał. Pttu Bobróys. i Kawal., 2gą Jerzemu Niepokoyczyckiemu b. Podkom., 3cią W. Władysławowi Pruszanowskiemu, 4tą W. Robertowi Pruszanowskiemu; 5tą W. Gasprowi Kiełczewskiemu na dniu 11, 6tą W. Stanisławowi Czarnowskiemu Sędziemu Gran. Ihumen., 7mą JW. Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prez. Sądu Głgo Mingo 2go Depart. na dniu 13, 8mą Janowi Orzechowskiemu Woźnemu Borysow. na dniu 23, 9tą JW. Jenerał Majorowi i Kawalerowi Nikołajowi, floty Kapitanowi Leyt. Nikanorowi dzieciom Andrzeja, Arhamakowym Pułkownikowey Annie Grzegorzównie Płautiney, córkom ś. p. aktualnego Radcy Stanu Siemiona Aszytkowa, wdowie Gener. Majorowey Katarzynie Kisielowey, Annie Natalii i Kleopatrze Aszytkównom, gwardyi Kapitanowey Annie Akamowey żonie Jakowlowego; Natalii Grzegorzównie Bardokównie i Rotm. Hlafire Iwanównie Matwiejowey, sukcessorom Piotra Bardokowego Generał Leytn., Kapitanowey Diaczenkowey, Turczanowskiey, Leontowiczowey, Popowskiey i dalszym sukcessorom Iwana Woyborody, Piszczałłow, Goniprowskiey, Butkiewiczowey, Józefówi Borowskiemu, Józefowi Klaczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Gener. W. Ross., Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynksztet, Dmitrewu Matwiejowiczowi, Nołbuckinu, Czernowemu Tytul. Sowiet., Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witebsk., Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi, Janowi i Antoniemu Zukowskim sukcessorom Sowiet. Kołokołowego; Michałowi Mineyce, Lewinowi Koenigsbergowi, Dawidowi Percowiczowi Klaczce, Beniaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie, i Elli sukcessorom Heszela Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi; Hercowi i Libie Isserowiczom Isersonom mieszkańcom Wilen., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Zuromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi, Tadeuszowi Wołodzce na dniu 24 tegoż mca jako niemającym w tey gubernii osiadłości do drzwi Sądu Ziemskiego Minskiego przybiłem, pierwsze zaś ośm kopijow oczywisto w ręce w mieście Mińsku popodawałem.

Alexander Łodnicki Ziem. Ptu Min. Woźny.

Roku 1826 mca septembra 24 dnia. Na Urzędzie Jego Imperatorskiey Mosci Ziemskim Powiatu Minskiego stanąwszy osobiscie JP. Woźny wyżey wyrażony, takową rellacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem, i że jest w księgach swiadczę.

Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Min. Reg.

Dozwala się drukować Wilno 25 października 1826 roku Cenzor S. Zukowski.

---

1. Oświadczenie niżey podpisanego Jana Walentynowicza b. Sędziego Granicznego ptu Telszewskiego w okoliczności takiey: nie mając oświadczający w prawnem stadle z Johanną z domu Giełwanowskich potomstwa, zwrócił był usilność, ku obdarzeniu następstwem na mienie jakiego mu Opatrzność przez pracę dozwoliła, braterskiego syna JPana Jerzego Marcinowicza Walentynowicza. Takowę usilność zaczął od edukacyi własnym nakładem, w szkołach powiatowych, późniey przez rok w Uniwersytecie Wileńskim, poczem awansował na aplikacią w śledztwiennym i kryminalnym porządku do prawa, w którey postąpił młodzian tyle, iż sprawował czynny obowiązek vice Regenta w Sądzie Głównym Wileńskim Igo Departamentu; między pełnieniem jakiego obowiązku, nayprzywiązańsza żona oświadczającego, wyżey poimianowana Johanna Walentynowiczowa, wspólniczka wszelkiego zbiorowego majątku, podziałem dobrą nadzieją, w następney mężowskim, zapisała JPanu Jerzemu Walentynowiczowi vice Regentowi testamentem 1go marca 1824 roku sprawionym, po jey śmierci, do akt Grodzkich i Ziemskich powiatu Telsz. wniesionym, połowę folwarku Jutkayc, w tymże powiecie leżącego, za upływem dożywocia samego oświadczającego, i za opłatą nad weyściem we władarstwo, rodzinie testatorki 1250 rubli srebr. i 30 rubli assygn. w co wchodzi legacia, dla Xięży Bernardynów telszewskich, oraz dobroczynna ofiara. Przez taki zapis, stanąwszy na szczeblu przyszłego obywatelstwa, w mieyscu starania, o odpowiednie tey prorogatywie prowadzenia się, zruynował JPan Jerzy Walentynowicz w sobie dobre obyczaje, a oddał się złym do tyla, że nad dostatnią służbową gażę, i ciągłe od stryja, czyniącego to oświadczenie, wsparcia za prośbami, wszystko, co miał koło siebie, zmarnotrawił, bezczynności oddał się, tak dalece, iż zmusił Departament, do wydalenia ze służby kancelaryiney. Dopioro będąc tułaczem, w niewiadomych stronach, musi się utrzymywać (ile domysł radzi) zasięganiem kredytów, na konto następującego po stryju, i stryjence spadku. Wczem aby się nikt niezawodził, i wrażeń zmnażających takowy spadek nieprzyymował za prawdziwe, ninieyszém publiczném oświadczeniem daję wiedzieć, że na majątek móy własny, zbiorowy, sukcessorem JP. Jerzego Walentynowicza synowca, jako zawodzącego nadzieje moje, mieć nie chcę, i nie naznaczę, a do posiadania połowy folwarku Jutkayć, bez ruchomości przez żonę moją zapisaney, ocenioney 3000

talr. holendr. albo 4000 rubli srebr. wedle warunku samego testamentowego zapisu, weyśdź po zgonie moim niezdoła, aż za opłatą wyżey poszczególnioney ilości 1,250 rubli srebr. i 30 rubli assygn., oraz poszliny skarbowey, na upewnienie którey, Ukazem Rządu Gubernialnego Wileń. pod dniem 6] maja 1825 roku włożone, i do wiadomości Senackiey weszłe, jest zaprzeczenie, po uspokojeniu których ciężarów, będzie miał ktokolwiek z następców oświadczającego, ważny, i pierwszy, przed innemi kredyty, do tey połowy Jutkayć, stosunek o powrót za pismami JPana Jerzego Walentynowicza, dawanych rożnoczasowie, przez oświadczającego siryja, pieniędzy, i artykułów, które zmassowane, z poprzedzającemi wartość połowy majątku Jutkayć dla JPana vice Regenta Walentynowicza zapisaną przeydą. Wdowód czego takowe oświadczenie, własnoręcznie podpisuję. Dat roku 1826 mca 8bra 12 dnia.

Jan Walentynowicz Sędzia b. Gran. ptu Telszewskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 13 dnia na Sądach Jego Imperatorskiey Mości Ziemskich powiatu Telszewskiego, stawający obecnie JPan Romuald Mostowicz Adwokat w obecności samego czyniącego to świadczenie W. Jana Walentynowicza Sędziego, takowe oświadczenie do akt podał. Prezydent Ziem. Telsz. Jan Jankowski.

Aloizy Gadon Sędz. Ziem. Telszewski.

Antoni Sakowicz Ziemski Telsz. Sędzia.

Jest w Aktach świadczę Ziemski ptu Telsz. Regent Ignacy Dowkąt.

Dozwolono drukować. Wilno 25 października 1826 roku. Cenzor Symon Żukowski.

---

2. Niżey podpisany mam za obowiązek zawiadomić grających w Loteryą Warszawską z mojey kolekcyi, że za te bilety które za cztery lub pięć klass odebrane są przeze mnie pieniadze z góry i na onych znaydują się z podpisem moim kwity, w regestrze numerow 30tey Loteryi Warszawskiey adnotowałem, i przez list otworzysty Pana Fryderyka von Auer w stopniu moim utrzymującego dopiero Loteryą Warszawską zobowiązałem, aby niewymagając powtórney opłaty za okazaniem biletu na trzecią klassę stosownie do adnotat jemu wręczonych bilety na czwartą i piątą klassę wydał i nikomu innemu niesprzedawał, jakowe uwiadomienie do gazety podając własnoręcznie podpisuję. Jacób Lichtenstein.

---

2 Romuald Ryk służąc naypród u zeszłego Graffa Manuzzego a późniey u JW. Konstancyi z Hrabiow Platerow Grafini Manuzyny Marszałkowey Powiatu Brasławskiego, w miesiącu 7brze bieżącego roku zszedł z tego świata, pozostała po nim ruchomość i papiery przy świadkach spisane znaydują się w majątku Belmontach w Powiecie Brasławskim Gubernii Wileńskiey; gdyby więc sukcessorowie z prawnemi dowodami dla osiągnięcia spadku po zeszłym Ryku do Belmont w przeciągu miesięcy szesciu przybywali, przez ninieyszą awizacyą wzywa, w przeciwnym zaś razie, ruchomość i papiery w Wiedzę Dworzanskiey Powiatu Brasławskiego Opieki oddane zostaną. 1826 miesiąca 8bra 20 dnia. Takowe uwiadomienie z polecenia JW. Grafini Manuzyny podpisuję. Bernard Dowoyna Adwokat i Plenipotent.

Wolno drukować w Kuryerze Litewskim d. 21 października 1826 r. Cenzor Ignacy Reszka.

---

3 Niżey podpisany mocą rezolucyi Głów. Wileńskiey Policyi będąc dellegowanym do spełnienia tradycyi za dekretem Ratusza Święciańskiego dnia 9 7bra b. r., z instancyi Szymela Eliaszowicza Chabasa z przysądzeniem summy rubli srebrem 2,042 kop. 19, na Staroz. Hesselu i Chanie Czernuszkach oczewiście otrzymanym, zajęcia wszelkiego majątku i ruchomości dozwalającym, gdy po zeyściu na tradycyą nieznalazłem majątku innego prócz towarów korzennych mających iść na satysfakcyą, przeto takowe Inwentarzem opisawszy, obwieszczam Publiczność, że rzeczone towary korzenne w handlu Czernuszkow znaydzione a na satysfakcyą Szymela Chabasa zajęte, będą z publicznego targu na ulicy Rudnickiey w domu JW. Marszałka Ważyńskiego, łącznie z ruchomością domowych sprzętów, aż do ukończenia każdodziennie sprzedawane.

T. Królikowski Zasiadający w Policyi miasta Wilna Inspektor i Kawaler.

---

3 Niżey podpisany mam za obowiązek uwiadomić wszystkich utrzymujących z rąk moich Loteryą Warszawską, iż cc Dzierżawca loteryi Warszawskiey P. August Depler od którego przez lat kilka miałem przysyłane bilety na loteryą Warszawską, dopioro jak się daje słyszeć przysłał takowe bilety na czwartą klassę 30 loteryi Warszawskiey do P. Fryderyka von Auer mieszkającego w Wilnie na Zamkowey Ulicy w Domie Szwarca, przeto nie będąc swiadomym o przyczynie takowey zmiany, zawiadamiam wszystkich utrzymujących z rąk moich loteryą Warszawską, aby przy okazaniu biletow na 3cią klassę, i za opłatą remanentu za pierwsze rozegrane klassy, wedle wręczonego regestru P. Auerowi, bilety na czwartą klassę brali od tegoż Pana Auera. Jacob Lichtenstein.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszów Panien Armelii i Sylwii Kozubowskich przez Remissę Sądu Głównego Minskiego 2. Departamentu w roku 1825 7bra 30 dnia nastałą przeznaczony, w skutek pierwiastkowego swego wyroku do Miasta Powiatowego Wileyki na dniu 5 8bra idącego roku przybywszy; po wyexpedyowaniu Aktów i po odsłuchaniu głosów produktowych, celem przygotowania się stronom do oczewistey rozprawy, czynność swoją na dzień 3 9bra teraźnieyszego roku odłożył, aby więc na takowy termin mający swe dopominki i pretensye do funduszu wzmienionych Panien Kozubowskich ze wszelką gotowością jawili się, przez niniejszą awizacyą po raz ostatni zawiadamia; oraz że w takowym to terminie bez żadnych dalszych odkładow natychmiast po zebraniu się do namowy całą sprawę weźmie, a dla niestawających amissyą zakreśli, ostrzega. 1826 miesiąca 8bra 16 dnia.

Ignacy Bucewicz b. Sędzia Ziemski Powiatu Minskiego i Kawaler.

Justyn Chomski Sędzia Ziemski Powiatu Wileyskiego Exdywizor.

Jan Weryha Sędzia Grodzki Zawileyski Exdywizor.

Maskarada.

1 Podaje się do Publiczney wiadomości, iż jak dawniey, tak i nadal reduty i maskarady dawane będą w domu WW. Müllerów na niemieckiey ulicy. Towarzystwo Dobroczynności zawarłszy układ z właścicielem o dóm, zamierza pierwszą Maskaradę dać dnia 7 następnego miesiąca listopada w niedzielę, i ma nadzieję, iż *Prześwietna Publiczność* licznem zgromadzeniem zabawy te zaszczycać raczy, przez co się przyczyni do zwiększenia funduszu ubogich pod opieką Towarzystwa zostających.